



Published on www.bilvavi.net

[Home](#) > בלבבי ה_עמוד שיז_ביאור מספר דרכים לעבודת הבורא

בלבבי ה_עמוד שיז_ביאור מספר דרכים לעבודת הבורא

כט

ביאור מספר דרכים לעבודת הבורא

יש באדם ג' כוחות. הנשמה, השכל, והדמיון. הנשמה יודעת את בוראה, כמ"ש "ונפשי יודעת מאוד" (תהלים קלט, יד). וכל המוגבלות הם בשכל ובדמיון. כשהנשמה מתגלית ומאירה באדם, גם שכלו ודמיונו מושלמים עמו, ומתגלה בהם אור יקרת הנשמה, וגם הם יודעים את בוראם. אולם כל זמן שעדיין הנשמה בהעלם, ואיננה גלויה להם, יש ג' דרכים באופן כללי כיצד לגלות את הנשמה.

א. ע"י תפלה וצעקה מעומק הלב שמחפש את נשמתו, את בוראו, ומתמיד בכך לצעוק ולצעוק. וגם ע"י בכי, ובזה מתגלית נשמתו, ע"י הבכי. מפני שהבכי הוא מותרת המח, והוא מנקה את המח ומזככו, וכן ע"י התפלה והצעקה, נפתח הלב, וקורע את אטימות הלב. וע"י גילוי הנשמה בלב, ממילא מכיר המח. כי ההכרה עולה מן הלב למח (לעולם השכל חושב על מה שהלב רוצה, בחינת השתשלות מן הכתר לחכמה, ואח"כ שב ללב בחינת ירידה מן החכמה לבינה). וע"ז מזדכך כח השכל והדמיון, ומכיר את בוראו. ובאופן כללי זו שיטת ברסלב.

ב. ע"י התבוננות בכח השכלי. הן ע"י התבוננות בגדלות הבורא ובענינים אלוקים, וזו שיטת חב"ד. והן ע"י התבוננות בהנהגת ה', ובסתרי ועומק הנהגתו, וזו שיטת רמח"ל ושיעורי דעת. והן ע"י התבוננות בגדלות האדם, שמעורר את נשמתו, וזו שיטת סלבודקה. והן ע"י שמעורר את שכלו להתבונן בגריעות המדות ופחיתותם, ובעניני יראת ה'. וזו דרך המוסר הכללית, קלם, ר' ירוחם. (שיטת ר' ישראל יותר נוטה לברסלב בנקודה שזה לא ע"י שכל דוקא, אלא ע"י שינון מאמר זמן רב, ומעורר את המאמר בנפשו. אולם לא צעקה לבורא, אלא לעורר את לבו ליראה או למדה פלונית וכד').

ג. לעבוד עם כח הדמיון, וזו שיטת בעל "הכשרת האברכים" וכו', שידמיין לעצמו ששר עם המלאכים, ועומד בביהמ"ק וכד'.

יש להבין, בדרך של ב' השיטות לפעול עם השכל והדמיון, את עומק הדרך. שורש הדברים, כיון שבעומק, בנשמה, הכל נמצא. אלא שנעלם, כמ"ש הרמח"ל ב"דרך עץ חיים" ע"ש. וכל תפקיד האדם לגלות את מה שכבר טמון ומכוסה בנשמה. מה מעלים את הנשמה? השכל, והדמיון. ולכך, כאשר מצייר בשכלו או בדמיונו, את מה שטמון בנשמה, הרי משווה את שכלו או דמיונו לנשמתו. נמצא שאין השכל והדמיון באותה שעה מחיצה לנשמה, ולכך הנשמה מתגלית. וכאשר היא מתגלית, מזככת את השכל והדמיון. אילו לא היה טמון בנשמה כוחות אלו, לא היה בכח השכל והדמיון, לחדש חידושים, מחשבות, והרגשות מעין אלו. ולכך, אע"פ שאדם אינו נמצא עתה בביהמ"ק, ואינו נמצא עתה יחד עם המלאכים, כל זאת נכון רק לגבי גופו. אולם נשמתו, בודאי שרה עם המלאכים, וכן הנפש יכולה להיות בכל מקום, כי היא למעלה מן מוגבלות המקום. ולכך אע"פ שאין זה נכון שהוא שם, כי הגוף אינו שם, ונראה כביכול שהוא מדמה דברים שאינם. אין זה נכון, כי נשמתו שם, והרי זה אמיתי בהשגת הנשמה. אולם צריך זהירות, שיבחין וירגיש, שרק בנשמתו נמצא במקומות אלו, ולא בגופו. שאם לא, ח"ו הוא מנתק את עצמו מגופו, והוא נעשה ח"ו כמשוגע, שמחשבתו ודעתו אינם מחוברים לגופו. ולכך אע"פ שאומרים דברי אמת, מ"מ אינם מחוברים למציאות הממשית, להבחנת הגוף.

Source: <http://bilvavi.net/shiur/בלבבי-העמוד-שיזביאור-מספר-דרכים-לעבודת-הבורא>

Links

[1] <http://bilvavi.net/bilvavi.hey>